

сѣщо множимъ всичкы цифры на множимо-то, и това трете произведеніе начинамы да пишемъ право отъ подъ стотинѣ-тѣ, съ коѣ-то множимъ и пр.; тыя частны произведенія отъ единицы-ты, десятицы-ты и стотины-ты и пр. на множителя събирамы въ едно цѣло произведеніе.

Напр. Дадены сѣ да умножимъ 7584 съ 287.

7584

$$287 = 7 + 80 + 200$$

частны произведенія. цѣло произ.	{	53088 = 7	пѣти земено множимо-то.
		60672 = 80	пѣти земено множимо-то.
		15168 = 200	пѣти земено множимо-то.
		2176608 = 287	пѣти земено множимо-то.

45. — Кога-то множимо-то и множитель-тѣ имѣтъ на края нулы, то умножавамы само другы-ты цифры, а нулы-ты, колко-то има, притурямы отдѣсно при главно-то произведеніе.

Напр. Дадены да сѣ умножать 380 съ 70

380

$$70 = 0 + 70$$

26600

Тука като умножимъ само съ 7 произведеніе-то, излиза 10 пѣти по-малко отъ колко-то трѣбуваше да бѣде; а като сѣ притури отдѣсно една 0, то дохожда на истинскѣ-тѣ сѣ голѣминѣ.

Забѣлѣжѣ. Оттука е явно, че кога искамы да умножимъ едно число съ 10 съ 100 и пр. доста е да му притуримъ отдѣсно еднѣ, двѣ и пр. нулы. Напр. 54 да сѣ умножи съ 10 ще даде произведеніе 540; а 54 съ 1000, равно е съ 54000.

46. — А кога-то има нулы въ срѣдѣ-тѣ на множителя, тогава умножавамы само съ другы-ты цифры и частны-ты произведенія начинамы да пишемъ отъ подъ цифрѣ-тѣ, съ коѣ-то множимъ.